

سەردەتا وشە ھەبوو

حەمەسەئید حەسەن

تۆماس ستیرینس ئەلیەت (1888 – 1965) که 1948 خەلاتی نۆبیلی وەرگرت، یەکیکە لە شاعیرە ھەرە کاریگەرەکانی سەدەى بیستەم. کۆشکی (ویرانەخاک) ی وی، که لەسەر کەلاوہی ئەفسانە و شیعری دیرین رۆ نراوہ، تا ھەنووکەش یەکیکە لە شیعەرە زیدە بایەخدارەکان. ئەلیەت لەو ھۆنراوہ دیرژەدا، (کۆمەلگەى رۆژئاوا ترسناک نیشان دەدات و وەک جقاتیکى شیواو و نائینسانی که روو لە نغروبوونە، وینە دەکیشیت). (1)

ئەپرێل نژوارترین مانگە.

لە خاکیکى مردوودا گولالە سوورە دەپوینیت.

دەستی یاد دەکاتە گەردنی ئارەزوو.

کاری دەکا خوینی رەگە خەوالووەکان بە بارانی بەھار پل بەدن.

زستان گەرمی کردینەوہ و زەمینی بە بەفرى فەرامۆشى پۆشتە کردەوہ.

نە درەختی وشکەھلاتوو سینیەر دەبەخشآ.

نە (کوللە) ئۆخژن، نە بەردى رەق و تەق، خورەى ئاو.

(ھەرگیز پیم وا نەبوو، مردن ئەو ھەموو خەلکە دروینە بکا). (2)

لە ناخماندا رووبار ھەیە،

زەریا چواردەوری تەنیوین.

ناھاتوو گۆرانییەکە سیسەھلگەراو.

ئەوین، لە نوای ئەو دەستانەوہیە

کہ پۆشاکى گریان چنیوہ.

تازەکی تیندەگەیت.

مێژوو تژییە لە رینگەى فریودراو!

ئەلیەت کیشی دیرینی تیک شکاند، کۆپلەى فەرامۆش کرد و گوته و وینەى نوئی ھینایە شیعەرەوہ. ئەو ھەر شاعیر

نەبوو، رەخنەگر و درامانوووسیش بوو، ئۆدن دەلیت: (ئەلیەت تاکە کەسینک نییە، مالیکە سى کەسى تیندا دەژى،

قەشەیەک، (3) جووتیاریک و مندالیک). بۆ ئەوہى بییتە شۆرشگێرێکی مەزن، پیویستە تەمەنت بۆ ئەوہ دەست

بەدات، سەرورەختی راپەرین، بەشدارییەکی گرنگ بکەیت، ئاخەر ئەوانەى سەرورەختی رابوون مندالان، یان نوای

شۆرش دینە دنیاوہ، چانسى ئەوہیان نییە، ببنە شۆرشگێر. بۆ ئەوہى بییتە شاعیرێکی پلەى یەکەمیش، تەنیا ھیندە

بەس نییە خاوەنى بەھرەىەکی مەزن بیت، دەبیئت لە سەردەم و شوینی گونجاویشدا لە نایک بییت.

مەخابن ئیمەى پیاوانى پووت،

ھەمیشە ناکۆکی لە یەکدی دەکەین،

ئیمەى سەر تژی لە پووش،

بە دەنگیکى وشک، وشەى بیمانا بە گوئی یەکدیدا دەچرپینین،

بە دەنگیک کہ لە دەنگى با دەچیت،

کاتی بەسەر کادا تیندەپەریت.

يان له ترپه‌ی پښې مشك دهچیت،
كه به‌سهر شووشه‌ی شكاونای ری دهكا.

له پروانگه‌ی (رؤبه‌رت گریښن) هوه، (پیاوانی پووت)، دوا شیعری بالایی ئه‌لیه‌ته و هه‌ق بوو، دوا‌ی ئه‌و کاره جوانه،
ئیدی شیعری نه‌نووسیت، رومانتيکه‌کان پښان و ابوو، کاری هونه‌ری، رهنگانده‌ی که‌سایه‌تیی هونه‌رمه‌نده و شاعیر
بیجگه له دهنگی خوی، گوی بۆ دهنگی هیچ ده‌سه‌لاتیکي دیکه رانادیریت، وردزورس دهیگوت: شیعری زایه‌له‌ی
رؤحیکي مه‌زن و خورپه‌ی خورپسکی هه‌ستی به‌هیزی شاعیره. ئه‌لیه‌ت (که پښې و ابوو، وروژاندن نه نامانجی شاعیره
و نه پښوانه‌یه بۆ سه‌رکه‌وتنی)، ئه‌و تیزه‌ی رت ده‌کرده‌وه و دهیگوت: شیعری رومانتيک بۆ ئه‌وانه ده‌گونجیت، که
پښان وایه، شیعری زینده‌خوه و زاده‌ی ئاره‌زووه تاییه‌تییه‌کانیانه. (4)

لای ئه‌لیه‌ت، ژیده‌ری سه‌ره‌کی هه‌موو شاعیریک، هه‌لچونه تاییه‌تییه‌کانیه‌تی، به‌لام شاعیری گوره‌هه‌ر خودی خوی
نا، به‌لکوو سه‌رده‌مه‌که‌ی خویسه‌ی ده‌نووسیته‌وه، ئه‌وه بویه (نانتی) ده‌نگی سه‌ده‌ی سیزده‌یه‌م و شه‌کسپیریش ده‌نگی
کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی شانزده‌یه‌م بوو. شه‌کسپیر چونکه‌ دهربری ویزدانی سه‌رده‌مه‌که‌ی خوی بوو، بویه بوو به‌و
شاعیره گوره‌یه، نه‌ک له سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه که خاوه‌نی فه‌لسه‌فه‌یه‌کی دیاریکراو بوو، ناخر شیعری ئه‌لته‌رناتیفی
فه‌لسه‌فه نییه.

ئه‌لیه‌ت دهیگوت: جیاوازی نیوان شیعری کلاسیک و شیعری رومانتيک، وه‌ک جیاوازی نیوان ته‌واو و ناته‌واو،
پښگه‌یشتوو و کرچوکال، رپیکوپیکي و ئازاوه وایه. ئه‌وه شیوازی به‌گه‌رخستنی زمانه، گوره‌شاعیر له شاعیرۆکه
جوی ده‌کاته‌وه. که‌س به‌ نووسینی کو‌مه‌لئیک لیریکي جوان، نابیته شاعیریکي مه‌زن، شاعیری گوره‌هه‌ر که‌سێکه هه‌ست
به‌ پښه‌ندی نیوان ده‌نگ و مانای په‌یغه‌کان ده‌کات، ریتم و فه‌ره‌هنگی تاییه‌ت به‌ خوی داده‌هینیت و نه‌وه‌کانی
داهاتوو پښه‌وی شیوازی نووسینی ده‌کن.

به‌لای ئه‌لیه‌ته‌وه، خوینه‌ری پښگه‌یشتوو، ئه‌وه به‌لایه‌وه گرنگ نییه، یه‌که‌م خوینده‌وه له شیعری تیده‌گات یان نا،
ته‌نانه‌ت دهیگوت: (هه‌ندیک له‌و شیعرا‌نه‌ی پښان سه‌رسامم، ئه‌و شیعرا‌نه‌ن که یه‌که‌مین خوینده‌وه تښان
نه‌گه‌یشتوووم.) لای (بۆرخیس) یش، شیعری بالایی (شعیریکه به‌ شیوه‌یه‌کی جوان، له مانا خالییه، نه‌گه‌ر چی
ناخوازیت شتیک بلیت، وه‌لی ده‌روون ده‌گه‌شینیته‌وه.) خوینه‌ری پښگه‌یشتوو، با بیروباوه‌ری شاعیریش په‌سه‌ند
نه‌کات، وه‌لی هه‌ر چیژ له شیعره‌که‌ی ده‌بینیت، ناخر به‌ره‌مه‌ینانی فیکر، ئیشی شیعری نییه، ناخر شاعیر ته‌نیا به
مه‌به‌ستی گه‌شه‌دان به‌ توانای دربرینی (هه‌ست)، هانا بۆ (فیکر) ده‌بات.

به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه ده‌چمه‌ ناو باسه‌که‌وه و

گه‌روون وها ده‌گوشم

هینده‌ی توییکي بمینیته‌وه،

ئه‌وسا تویي گه‌روون

به‌ره‌و پرسیاریک خلور ده‌که‌مه‌وه

(1) Lars johanson och Anders melchior, literatures historia, s. 182 Akademi forlaget 1982 Nacka.

له سه‌روه‌ختی گیانه‌للا بیت.

(2) نانتی.

(3) پیاوانی ئایین له پروانگه‌ی ئه‌لیه‌ته‌وه، چاوچنۆک و چووکلپس، نه له قازانجی ماددی تیر ده‌بن و نه ماری
ئاره‌زوویان بۆ جه‌سته‌ی ژن، تاویک په‌که‌ ده‌خوات.

(4) ت. س. الیوت شاعرا و ناقد و کاتب مسرحیا، مجموعه من الدراسات باقلام طائفه من النقاد البریگانین و

الامريكيين، اختيار و ترجمه و تقديم: ماهر شفيق فرييد 2001 بيروت.